

Sabbatår og fremdrift på de videregående uddannelser

Udarbejdet af:

Kristian Thor Jakobsen, cheføkonom
Kristian Hamburger Holm, projektassistent

September 2020

Tænk tanken DEA
Fiolstræde 44
1171 København K
www.dea.nu

Indhold

Commented [AC1]: Husk at opdatere indholdsfortegnelsen, når rettelserne er indarbejdet.

Baggrund	5
Hovedkonklusioner	8
Dimittender er blevet yngre på tværs af de videregående uddannelser	10
Tendens for sabbatår vendt fra færre til flere	13
Studietid er faldet på LVU	17
Litteratur og bilag	26

01

Baggrund

Baggrund

Det er samfundsøkonomisk en god forretning at få studerende til at blive hurtigere færdige med deres uddannelser, da det forøger deres livstidsindkomst og dermed også deres samlede skattebetalinger. Over de seneste 25 år er der derfor blevet vedtaget en lang række reformer af uddannelsessystemet, hvor fokus bl.a. har været på at få nedbragt dimittendalderen på de videregående uddannelser.

Særligt fra midten 00'erne og frem er der blevet indført en række tiltag, der på den ene eller anden måde har haft som mål at skubbe til den samlede dimittendalder for studerende på de videregående uddannelser (se boks 1 for oversigt over relevante reformer):

I de seneste år er en række af tiltagene dog blevet lempet igen med justeringer i bl.a. reformen om studiefremdrift og afskaffelse af hurtigstartsbonus og uddannelsesloftet.

Reformerne har haft som mål at ændre de unges uddannelsesadfærd på forskellig vis. Fx sigtede karakterbonusen ved hurtig studiestart på at nedbringe antallet af sabbatår for den enkelte unge, mens reformen af studiefremdrift havde til hensigt at få de unge hurtigere igennem deres påbegyndte videregående uddannelse.

Boks 1 // Seneste reformer, der bl.a. har haft til formål at sænke gennemsnitsalderen for dimittender fra de videregående uddannelser

- **SU-klippekort, 1996:** Retten til SU bliver indskrænket til, hvad der svarer til den normerede studietid på det pågældende studie plus 12 måneder. Den maksimale længde på klippekortet udgør seks år.
- **Hurtigstartsbonus, 2006:** I 2006 bliver det vedtaget at indføre en bonus for tidlig studiestart, i form af at de unge kunne få deres adgangskvotient forhøjet med 1,08, hvis de søger ind inden for to år efter den adgangsgivende eksamen. Desuden bliver der indført såkaldte specialekontrakter, der specificerede, hvor lang tid den enkelte studerende kunne bruge på sit speciale. Reformen træder i kraft i 2009.
- **Færdiggørelsesbonus, 2009:** Som opfølgning på velfærdsaftalen bliver det i 2009 besluttet at øge færdiggørelsesbonusserne og gøre den studietidsafhængig. Universiteterne modtager et ekstra beløb for de studerende, der fuldfører enten deres bachelor eller kandidat inden for given tidsperiode (normeret tid for kandidatdelen og normeret tid plus et år). Forøgelsen bliver gradvist indfaset frem mod 2012.
- **Fremdriftsreformen, 2013:** For at tilskynde de studerende til at gennemføre deres studie hurtigere bliver det bl.a. gjort obligatorisk at være tilmeldt fag og prøver svarende til et fuldt studieår.

Studerende, der begynder på en videregående uddannelse, senest to år efter at de har afsluttet eksamen, kan få forlænget den økonomiske støtte i op til 12 måneder udover den normerede studietid. Den ekstra SU kan bruges, hvis man bliver forsinket eller skifter uddannelse.

Studerende skal have en vis studieaktivitet for at bevare retten til SU, men får udbetalt bonus for at gennemføre uddannelsen hurtigere end den normerede studietid. Reformen gælder for alle nye studerende, der begynder i sommeren 2014, og for igangværende studerende fra sommeren 2015.

- **Justering af fremdriftsreformen, 2016:** Kravet om, at studerende automatisk skal tilmeldes studieaktiviteter, som svarer til et fuldt studieår, bliver ophævet.
- **Nyt bevillingssystem, 2017:** Et nyt bevillingssystem lader 7,5 procent af de videregående uddannelsers økonomi afhænge af, hvor hurtigt de studerende kommer igennem deres uddannelse, og hvor mange, der efterfølgende får job. Dette bliver koblet med et nyt grundtilskud, der delvist afhænger af antallet af aktive studerende.
- **Afskaffelse af hurtigstartsbonus, 2018:** Hurtigstartsbonusen, indført i 2006, bliver afskaffet igen fra 2020. Desuden bliver der lempet på, hvor længe studerende har krav på at kunne blive optaget på kandidatuddannelsen efter endt bachelor.

Kilde: lovttekster og dr.dk.

Men hvordan ser det samfundsøkonomiske regnestykke ud, der gør, at en sænkning af dimittendalderen har været så politisk attraktiv? En lavere dimittendalder indebærer nemlig, at de unge kan bruge deres uddannelseskvalifikationer i flere år på arbejdsmarkedet og dermed opnå en højere livsindkomst. Samtidig vil det forbedre den offentlige økonomi, bl.a. via øgede skatteindtægter.

Hvis vi tager udgangspunkt i kandidater fra de lange videregående uddannelser (LVU), har tidligere beregninger vist, at et ekstra år mellem gymnasiet og de unges uddannelsesstart på universitetet koster de unge i omegnen af ca. 300.000 kr. før og 130.000 kr. efter skat og afgifter i tabt livstidsindkomst (Jakobsen, 2015; Orebo Hansen and Schultz, 2012)

Og givet at 17-18.000 studerende med dansk baggrund har fuldført en LVU i de senere år, vil et fald i dimittendalderen betyde en relativt stor samfundsøkonomisk gevinst. Et groft estimat for den samlede gevinst for samfundet ved, at antallet af sabbatår bliver reduceret med et år i snit, ville altså lyde på $17.000 \times 300.000 \text{ kr.} = 5,1 \text{ mia. kr.}$ Ud af dette beløb ville det offentlige få en gevinst på 3-3,5 mia. kr. Samlet set er det tidligere blevet estimeret, at unges sabbatår mellem gymnasiet og den videregående uddannelse medfører et samfundsøkonomisk tab på 18-20 mia. kr. årligt (Jakobsen, 2015).

Denne analyse ser nærmere på, hvordan dimittendalderen har udviklet sig på de videregående uddannelser i de seneste år. Mere specifikt dykker den ned i, hvordan antallet af sabbatår samt den effektive studietid på de videregående uddannelser har udviklet sig de seneste år.

02

Hovedkonklusioner

Analysens hovedkonklusioner er som følger:

- Dimittendalderen er faldet på tværs af de videregående uddannelser over de seneste 15 år. På LVU er dimittender nu omkring to år yngre – ca. 27 år – sammenlignet med for 15 år siden. For professionsbachelorerne (PB) og erhvervsakademiuddannelserne (EA) er dimittendalderen i samme periode faldet med ca. et år.
- Fra starten 00'erne og frem 2012-14 faldt det gennemsnitlige antal sabbatår med 1,2-1,4 år på tværs af de tre uddannelsesniveauer. Fx havde unge, der startede på en universitetsbachelor som deres første videregående uddannelse, holdt 1,4 sabbatår i 2013 mod 2,6 år for studerende, der startede i 2003.
- Den faldende tendens mht. sabbatår er dog siden vendt på alle uddannelsesområderne med en stigning på omkring 0,5 år.
- Studerende på LVU er over de sidste 15 år også blevet hurtigere færdige med deres studier. Dimittender på LVU fra henholdsvis 2003 og 2008 var i snit 6,3 år om deres samlede studie, mens dimittender i dag har reduceret den samlede studietid med mere end et år og nu i snit er 5,2 år om at gennemføre deres studier.
- Samme tendens gør sig ikke gældende for de andre videregående uddannelser, hvor den samlede studietid for dimittender på tværs af de seneste 15 år har ligget praktisk taget konstant.
- Den gennemsnitlige studietid på kandidatdelen af LVU faldt også i årene omkring reformen om studiefremdrift. Fx er studietiden for kandidater på humaniora samt det kunstneriske og pædagogiske område faldet med ca. et år fra 3,2 år for dimittenderne fra 2011 til 2,2 år for den seneste årgang. Samtidig er forskellene i studietider mellem hovedområderne blevet reduceret – fra et spænd på 0,8 år til et spænd på 0,3 år.
- Reduktionen i studietid på kandidatdelen er sket, uden at frafaldet er steget. Omvendt er omfanget af studiearbejde tilsyneladende faldet en smule i samme periode. Det peger alt andet lige på, at reduktionen i studietid på kandidatdelen ikke er sket på bekostning af et højere frafald, men på baggrund af en mindre reduktion i omfanget af studiejob blandt de studerende.
- Et groft skøn af den samfundsøkonomiske gevinst ved, at dimittendalderen på de videregående uddannelser er blevet reduceret over de seneste 15 år, kunne ligge på 12-15 mia. kr. årligt. Alene reduktionen i dimittendalderen på ca. to år for dimittender fra LVU kunne ligge i omegnen af $17.000 \times 2 \text{ års reduktion} \times 300.000 \text{ kr. pr. år} = 9-10 \text{ mia. kr. årligt}$.

03

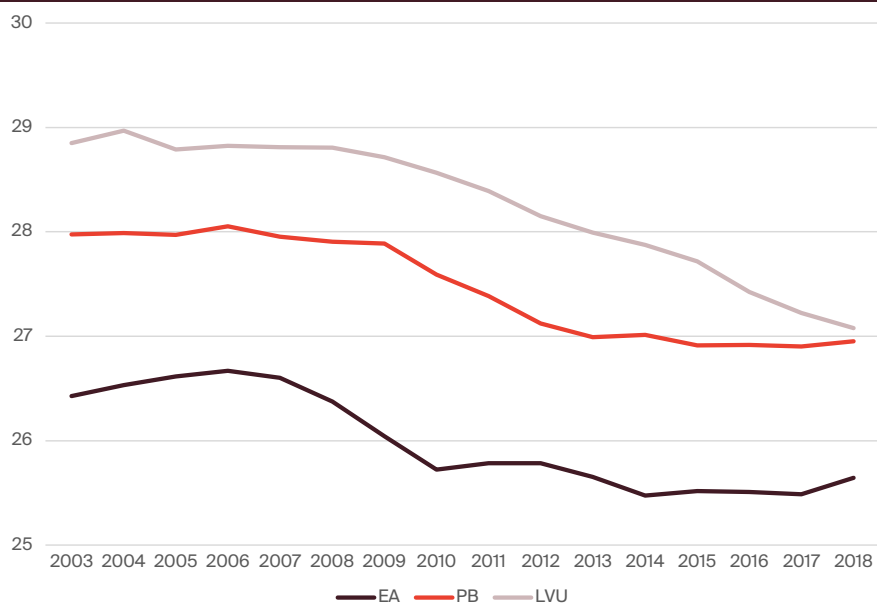
Dimittender er blevet yngre på tværs af de
videregående uddannelser

Dimittender er blevet yngre på tværs af de videregående uddannelser

Gennemsnitsalderen for dimittender fra de videregående uddannelser er faldet over de seneste 15 år, jf. figur 1. Den er faldet med ca. 1 år for dimittender på KVVU og PB, mens den er reduceret med knap 1,8 år for dimittender fra LVU. For både PB og LVU sker faldet i dimissionsalderen først for alvor efter 2009. For universiteternes vedkommende er dette sammenfaldende med, at der bliver indført en færdiggørelsesbonus (se boks 1).

Fra omkring 2013 har gennemsnitsalderen for dimittender dog været stort set konstant for både EA og PB, mens den faldende tendens fortsætter for LVU.

Figur 1 // Gennemsnitsalder for dimittender fordelt på uddannelsesniveau, 2003-18

Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

Anm.: Kun inkluderet personer under 40 år og med dansk statsborgerskab på dimissionstidspunktet.

Gennemsnitsalderen for dimittender på de videregående uddannelser er et produkt af en del parametre såsom:

- Hvor hurtigt de studerende er om at fuldføre deres påbegyndte uddannelse og længden af selvsamme uddannelse
- Antallet af sabbatår mellem deres adgangsgivende eksamen og studiestart
- Eventuelle studiestarter på ikke afsluttede videregående uddannelser
- Alder ved afslutning af adgangsgivende uddannelse.

I denne analyse dykker vi ned i de to første parametre, nemlig antallet af år brugt på det færdige studie, herefter kaldet studietiden, og antallet af år fra adgangsgivende eksamen til første studiestart, herefter kaldet sabbatår.

Det er dermed muligt, at fx et ændret frafaldsmønster blandt de studerende også kan have påvirket gennemsnitsalderen for dimittender siden 2003.

04

Tendens for sabbatår vendt fra færre til flere

Tendens for sabbatår vendt fra færre til flere

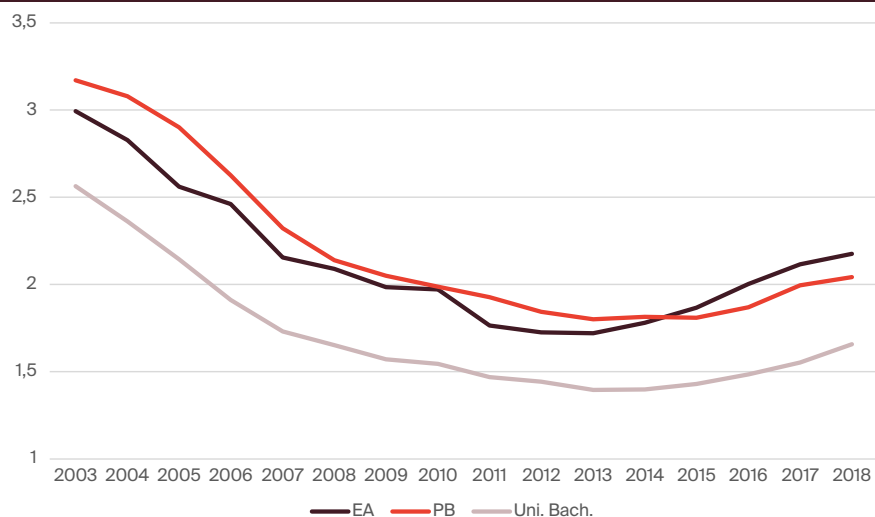
I 2003 lå antallet af sabbatår på 2,5-3,3 år for studerende, der startede på deres første videregående uddannelse, jf. figur 2. Som udgangspunkt har førstegangsstuderende på EA og PB haft 0,5 sabbatår mere end førstegangsstuderende på universiteterne siden 2003.

Frem til 2012-14 faldt det gennemsnitlige antal sabbatår med 1,2-1,4 år på tværs af de tre uddannelsesniveauer. Unge, der startede på en universitetsbachelor som deres første videregående uddannelse, havde på dette tidspunkt holdt 1,4 sabbatår.

Denne faldende tendens er dog siden vendt på tværs af de uddannelsesområder, hvor førstegangsstuderende i snit har haft flere sabbatår i dag end tidligere. Målt i absolut antal år er antallet af sabbatår steget mest for studerende på EA – knap 0,5 år siden lavpunktet i 2012. Den såkaldte hurtigstartsbonus blev afskaffet i 2018 (se boks 1), hvilket altså er sket i en periode, hvor antallet af sabbatår allerede var stigende.

Faldet i antallet af sabbatår frem mod 2013 har altså været en medvirkende faktor til, at dimittendalderen på tværs af de videregående uddannelser er faldet fra slutningen 00'erne. Fx kan vi se, at dimittendalderen for PB er faldet med ca. 1 år frem til nu, mens antallet af sabbatår for unge, der starter på PB, samtidig også faldt med ca. 1,4 år fra 2003 og frem til lavpunktet omkring 2013-15.

Figur 2 // Antal år mellem gymnasieafslutning og første studiestart på videregående uddannelse, 2003-18

Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

Anm.: Kun inkluderet personer med højst ti år mellem gymnasieafslutning og første studiestart på videregående uddannelse. Kun personer med adgangsgivende gymnasial uddannelse.

Antallet af sabbatår blandt de studerende kan altså være med til at skubbe til dimittendalderen, men et fald i antallet af sabbatår er dog ikke ensbetydende med, at dimittendalderen også falder. Fx hvis færre sabbatår blandt de studerende også fører til et efterfølgende større frafald.

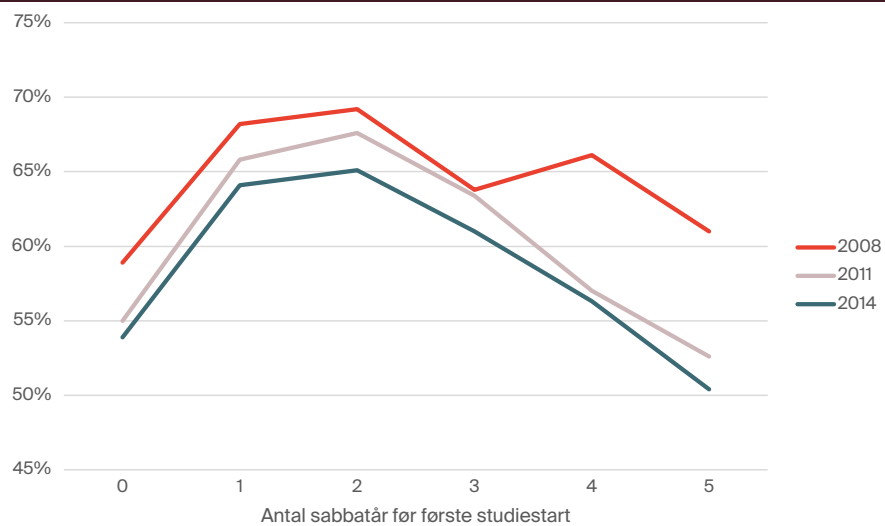
Færre studerende blandt unge, der starter på en universitetsbachelor som deres første uddannelse efter gymnasiet, fuldfører deres uddannelse inden for fire år, hvis de starter deres uddannelse i samme år, som de fuldfører gymnasiet, jf. figur 3.

Blandt de unge, der starter på en bachelor i 2014, gennemfører 54 pct. af dem, der ikke har haft sabbatår inden studiestart. Blandt unge med et-to sabbatår ligger andelen på 64-65 pct. Andelen af unge, der gennemfører inden for fire år, falder igen for unge med mere end to sabbatår.

Samme tendens har samtidig også været gældende for tidligere årgange. Dog kan vi også se, at andelen af unge, der gennemfører deres bachelor inden for fire år, er faldet over de seneste ti år.¹

¹ Samme resultater gælder også for PB og EA, jf. bilag. Resultaterne gælder også, hvis der bliver taget højde for køn, påbegyndt uddannelse, uddannelsesinstitution, karaktersnit fra adgangsgivende eksamen mv. Samtidig bliver forskellen i frafaldet årgangene imellem insignifikant.

Figur 3 // Andel af studerende, der gennemfører deres første påbegyndte universitetsbachelor inden for fire år, 2008-18

Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

Anm.: Kun inkluderet personer med højst ti år mellem gymnasieafslutning og første studiestart på videregående uddannelse. Kun personer med adgangsgivende gymnasial uddannelse.

05

Studietid er faldet på LVU

Studietid er faldet på LVU

Studerende på LVU er over de sidste 15 år også blevet hurtigere færdige med deres studier, jf. figur 4. Dimittender på LVU fra henholdsvis 2003 og 2008 var i snit 6,3 år om deres samlede studie, mens dimittender i dag har reduceret den samlede studietid med mere end et år og nu i snit er 5,2 år om at gennemføre deres studier.²

Samme tendens gør sig ikke gældende for de andre videregående uddannelser, hvor den samlede studietid for dimittender på tværs af de seneste 15 år praktisk taget har ligget konstant.

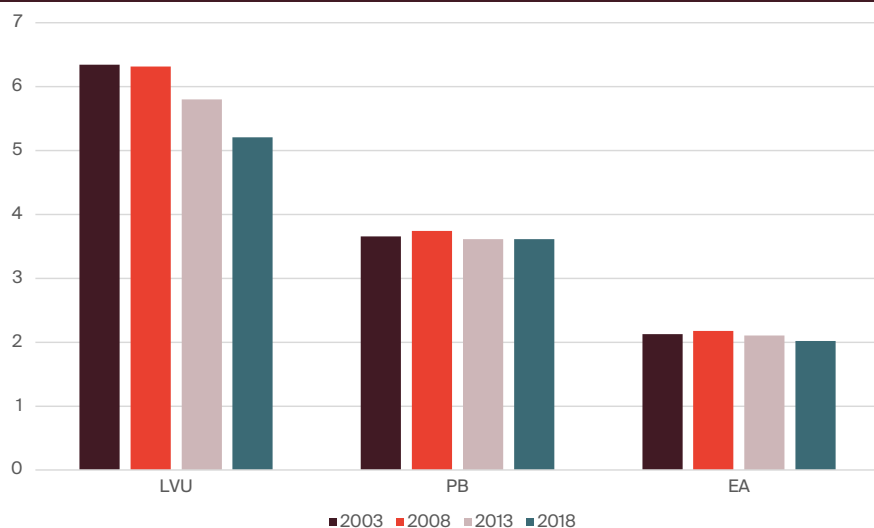
Og dette kan være med at forklare de forskellige tendenser, der har været i forhold til dimittendalderen på tværs af de tre uddannelsesområder. På LVU-området har vi altså set en konstant faldende dimittendalder siden slut 00'erne. I den første periode er faldet sket som et produkt af, at antallet af sabbatår faldt, mens den samlede studietid også blev reduceret. I de senere år har det dog primært været et yderligere fald i den samlede studietid, der har været med til sænke dimittendalderen på LVU yderligere.

Omvendt er faldet i dimittendalderen for PB og KVU primært drevet af, at dimittenderne har været yngre, når de er startet på studiet i kraft af bl.a. færre sabbatår. Og givet at antallet af sabbatår nu er svagt stigende for de nyeste årgange af studerende, må vi alt andet lige forvente, at dimittendalderen på de to uddannelsesområder samlet set vil stige i de kommende år.³

² Reduktionen i studietiden for LVU er næsten udelukkende sket på kandidatdelen, hvor den er faldet fra 3 år i 2003 til 2,1 år i 2018 (se bilag).

³ En stigende dimittendalder kan dog blive modvirket, hvis de studerende fx har færre studiestarter på ikke afsluttede videregående uddannelser end tidligere.

Figur 4 // Antal studieår for dimittender fordelt på uddannelsesniveau, 2003-18

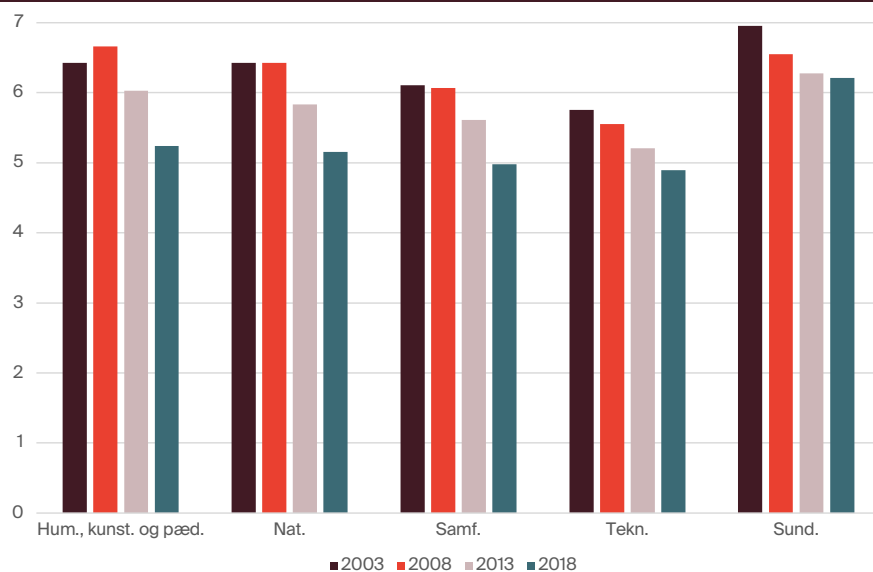

Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

Anm.: Studietiden for dimittender fra LVU er opgjort som den samlede studietid for bachelor- og kandidatdelen ekskl. en eventuel periode imellem. Hvis de sundhedsfaglige uddannelser ikke er inkluderet under LVU, falder den samlede studietid i 2018 fra 5,2 til 5,1 år.

Faldet i den samlede studietid på LVU gør sig gældende på tværs af fagretninger, jf. figur 5. Faldet har været størst inden for humaniora/kunst, samfundsvidenskab og naturvidenskab med en reduktion på 1,1-1,2 år fra 2003 til 2018. Studietiden inden for sundhed er samtidig faldet 0,7 år. Den faldende studietid på tværs af retningerne har også gjort, at forskellene i studietiden mellem de forskellige retninger er reduceret.

Figur 5 // Antal studieår for dimittender på LVU fordelt på fagområde, 2003-18

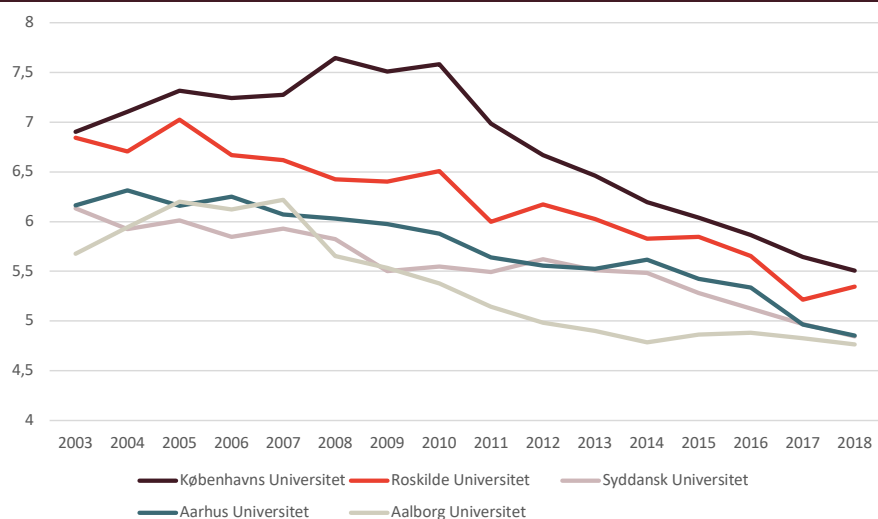
Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

Anm.: Studietiden for dimittender fra LVU er opgjort som den samlede studietid for bachelor- og kandidatdelen ekskl. en eventuel periode imellem.

Faldet i studietid gælder også for alle uddannelsesinstitutioner, her illustreret ved studietiden inden for humaniora samt de kunstneriske og pædagogiske uddannelser i figur 6. Aalborg Universitet har i de fleste år haft den korteste studietid blandt deres dimittender inden for disse fag, mens dimittender fra Københavns Universitet har haft de længste studietider. Forskellene i studietid mellem de enkelte uddannelsesinstitutioner er dog blevet mindre over de seneste 15 år, i takt med at den generelle studietid er faldet.⁴

⁴ Samme tendens gælder også for inden for fx natur- og samfundsvidenskab (se bilag).

Figur 6 // Antal studieår for dimittender på LVU inden for hum., kunst. og pæd. fordelt på uddannelsesinstitution, 2003-18

Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

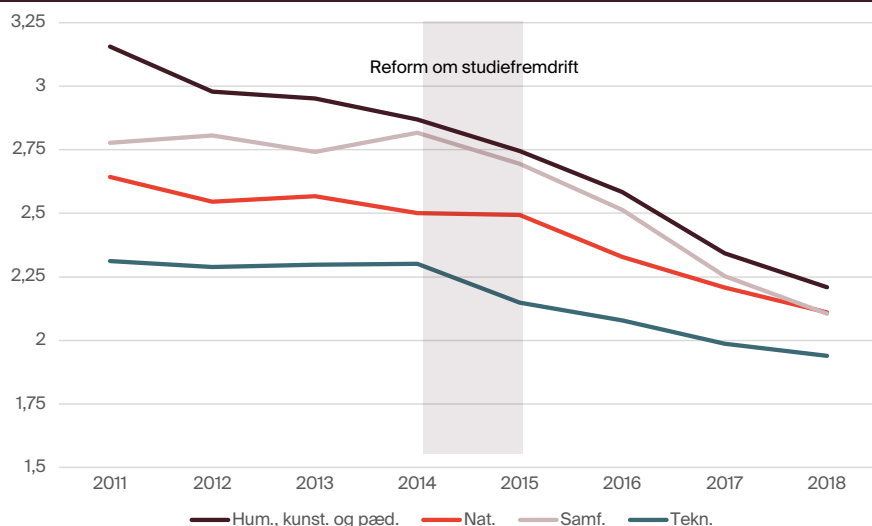
Anm.: Studietiden for dimittender fra LVU er opgjort som den samlede studietid for bachelor- og kandidatdelen ekskl. en eventuel periode imellem.

I sommeren 2014 trådte fremdriftsreformen i kraft, bl.a. med krav til de studerende om at være tilmeldt fag og prøver svarende til et fuldt studieår. Reformen omfattede dog først fra de dengang igangværende studerende fra 2015. Med andre ord er det formentlig først fra dimittendårgangen fra 2016, at dimittender har været omfattet af reformen i nævneværdig grad på deres kandidatdel.

Vi har allerede set, at den generelle studietid er faldet på LVU, så i denne del af analysen ser vi udelukkende på kandidatdelen af LVU, da det er her, vi har set den største reduktion i studietiden (se bilag).

Den samlede studietid på kandidatdelen på LVU ser dog ud til falde fra 2014 og frem for kandidater på tværs af fagretninger, jf. figur 7. Studietiden på kandidaten på humaniora og de kunstneriske samt pædagogiske fag var også dog svagt faldende i perioden op til fremdriftsreformen, mens studietiden på de andre kandidatretninger lå mere stabilt i perioden frem mod fremdriftsreformens ikrafttræden. Det kunne således tyde på, at reformen i hvert fald delvist har været med til at reducere studietiden på de fleste af kandidatuddannelserne yderligere givet sammenfaldet mellem tidspunktet for reformen, og hvornår den faldende tendens begynder.

Figur 7 // Antal studieår på kandidatdelen for dimittender på LVU fordelt på fagområde, 2011-18

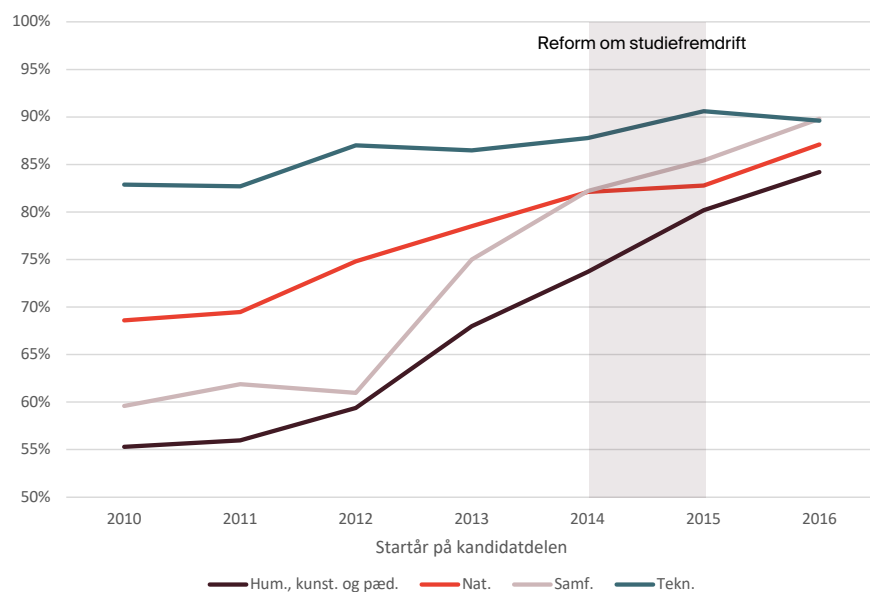

Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

Anm.: Studietiden for dimittender fra LVU er opgjort som den samlede studietid for bachelor- og kandidatdelen ekskl. en eventuel periode imellem.

En anden måde at iagttage, hvordan studietiden har ændret sig på kandidatdelen af LVU, er at se på andelen af studerende, der fuldfører deres påbegyndte kandidat inden for fx tre år, jf. figur 8. Her er det også tydeligt, at andelen af studerende, der fuldfører deres kandidat inden for tre år, er steget og endda relativt markant for kandidater uden for det tekniske område. Fx er andelen af kandidatstuderende, der fuldfører deres uddannelse inden for det samfundsvidenskabelige område på maks tre år, steget fra omkring 60 pct. til lige knap 90 pct. i løbet af kun syv kandidatårsgange.

Figur 8 // Andel af studerende, der fuldfører deres påbegyndte kandidat inden for højst tre år, fordelt på fagområde, 2010-16

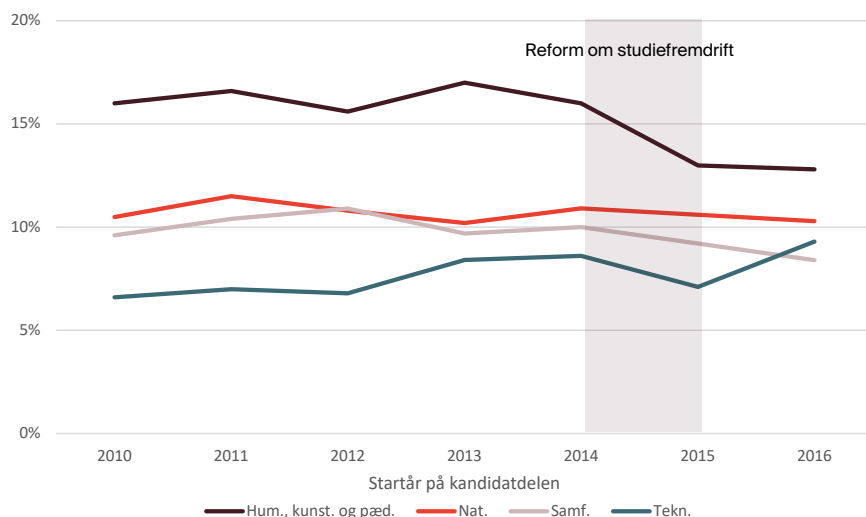
Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

Andelen af studerende, der falder fra deres påbegyndte kandidat, har i samme periode været rimelig konstant på tværs af fagretningerne, jf. figur 9. Så den reduktion, der er sket i studietiden i perioden omkring reformen af studiefremdrift, har i hvert fald ikke været sammenfaldende med fx et øget frafald på kandidatdelen af LVU. Der er dermed ikke klare tegn på, at reduktionen i studietiden her er sket på bekostning af, at færre studerende fuldfører deres påbegyndte kandidat.

Vi har også set på, om fx antallet af lægebesøg og omfanget af psykologhjælp har ændret sig blandt kandidatstuderende i denne periode.⁵ Dette har dog ikke rigtig været tilfældet. Fx har antallet af besøg hos praktiserende læge ligget på 21-22 besøg i tre år efter start på kandidatdelen for alle årgangene.

⁵ Baseret på registret SSSY om registreringer ift. den offentlige sygesikring.

Figur 9 // Andel af studerende, der falder fra deres påbegyndte kandidat, fordelt på fagområde, 2010-16

Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

En ting er, at aftraldet tilsyneladende ikke er steget mærkbart, i takt med at studietiden er faldet på kandidatdelen. Men det øgede fokus på studiefremdrift kan også have andre afledte konsekvenser såsom mindre tid til ikke-studierelaterede aktiviteter som fx studiejob.

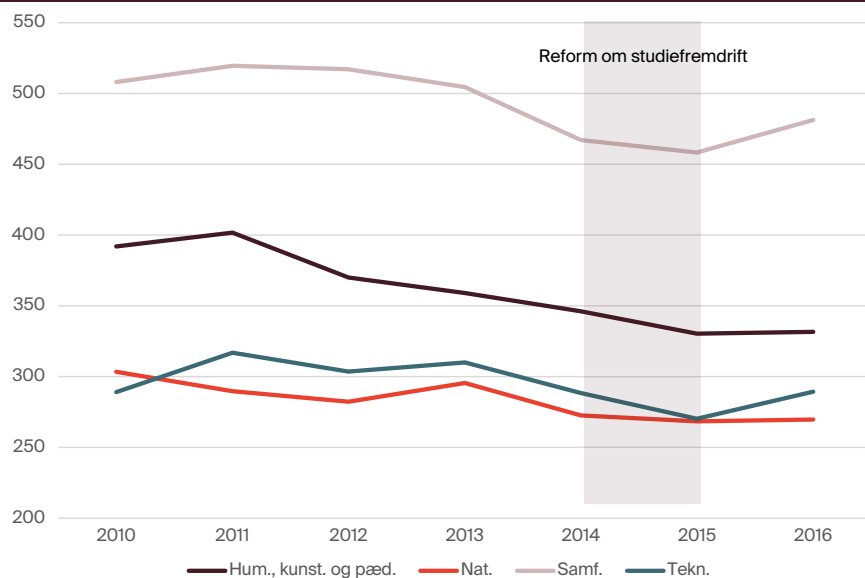
Over de seneste ti år er der også sket et mindre fald i, hvor meget studerende arbejder ved siden af deres studie blandt de studerende, der traditionelt set arbejder mest ved siden af studierne, jf. figur 10.

Studerende inden for det samfundsvidenskabelige område har klart det største antal løntimer ved siden af studierne. Fx arbejdede studerende, der startede på deres kandidat i 2010-13, mere end 500 timer om året. Antallet af løntimer er dog siden faldet til et niveau på omkring 460-480 timer.

Studerende inden for humaniora samt de kunsteriske og pædagogiske fag arbejder også mindre i dag, end de gjorde for fem år siden, men de arbejder stadig en del mere end studerende fra det tekniske og naturvidenskabelige område.

Alt i alt indikerer tallene, at studerende arbejder en smule mindre i dag, end de gjorde for fem år siden, hvilket er sammenfaldende med faldet i den generelle studietid på kandidatdelen af LVU. Det kan derfor godt tyde på, at den lavere studietid har gjort, at studerende i dag arbejder en smule mindre end før i tiden.

Figur 10 // Gennemsnitligt årligt antal løntimer fordelt på fagområde og startår på kandidatdelen, 2010-16

Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

06

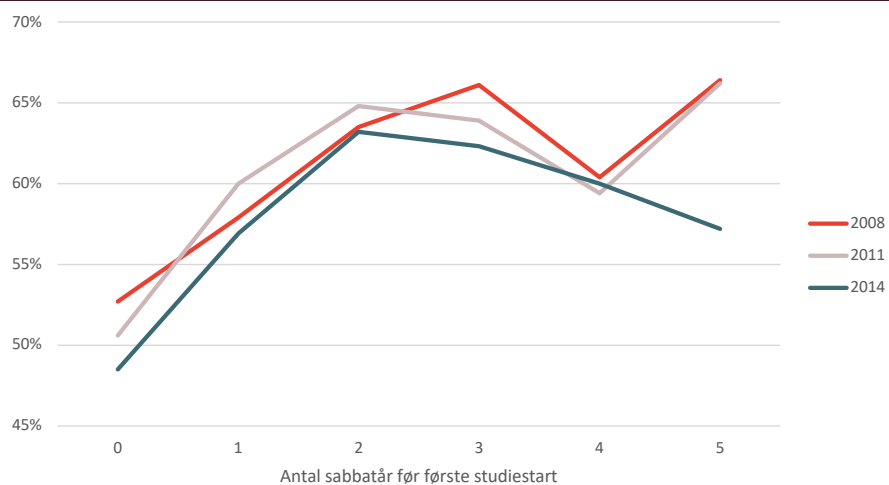
Litteratur og bilag

Litteratur

- Jakobsen, K.T., 2015. Unges sabbatår er dyrt både for den enkelte og for samfundet [WWW Document]. URL <http://kraka.dk/node/479> (tilgået 8.25.20).
- Orebo Hansen, A., Schultz, E.A., 2012. Unges sabbatår er dyrt både for den enkelte unge og for samfundet.

Bilag

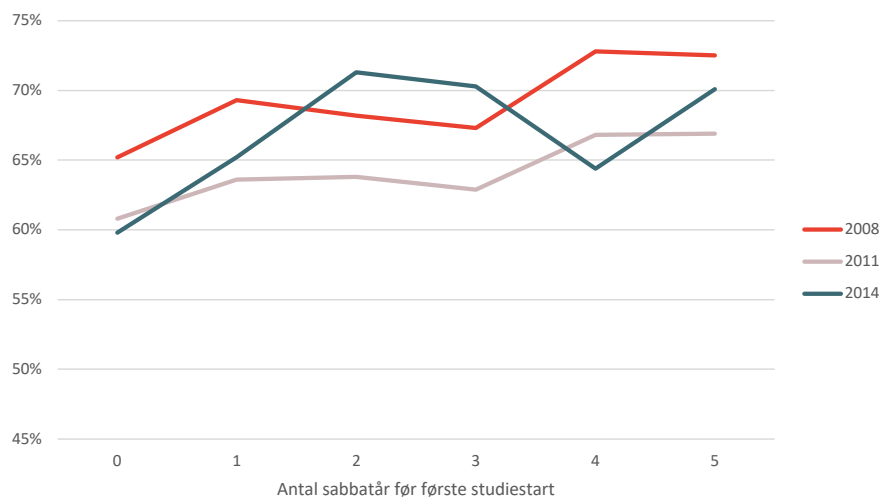
Figur 11 // Andel af studerende, der gennemfører deres PB inden for fire år, opdelt efter antal sabbatår inden studiestart, 2008-18

Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

Anm.: Kun inkluderet personer med højst ti år mellem gymnasieafslutning og første studiestart på videregående uddannelse. Kun personer med adgangsgivende gymnasial uddannelse.

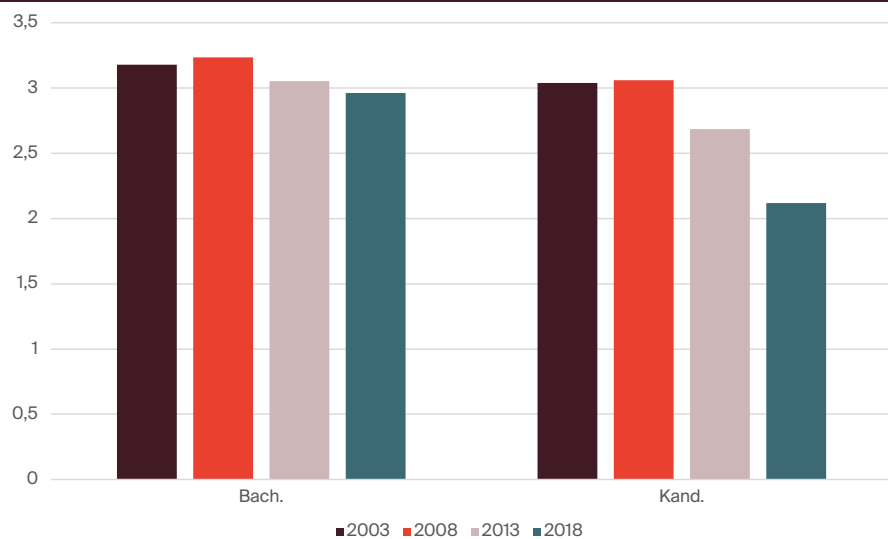
Figur 12 // Andel af studerende, der gennemfører deres EA inden for tre år, opdelt efter antal sabbatår inden studiestart, 2008-18

Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

Anm.: Kun inkluderet personer med højst ti år mellem gymnasieafslutning og første studiestart på videregående uddannelse. Kun personer med adgangsgivende gymnasial uddannelse.

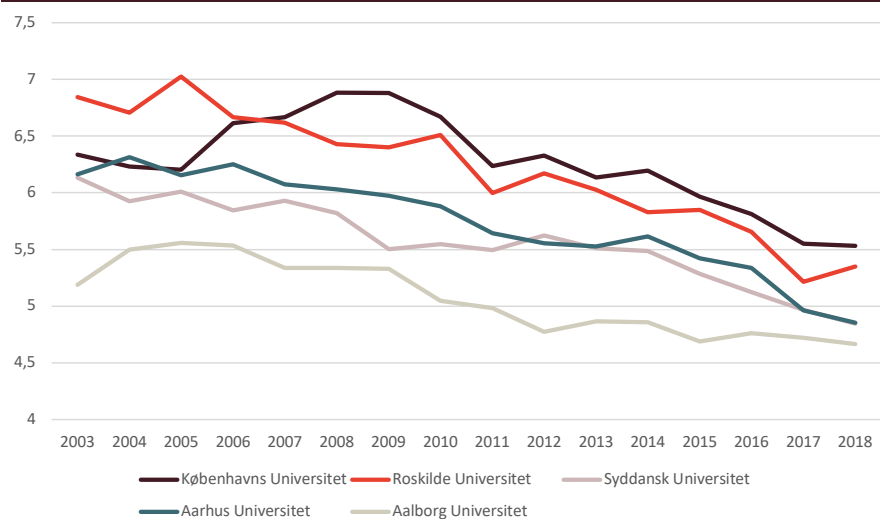
Figur 13 // Antal studieår for dimittender på LVU fordelt på bachelor- og kandidatdel, 2003-18

Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

Anm.: Studietiden er kun opgjort for de dimittender, der har taget en bachelor såvel som en kandidat. Dimittender fra det sundhedsfaglige område er ikke inkluderet.

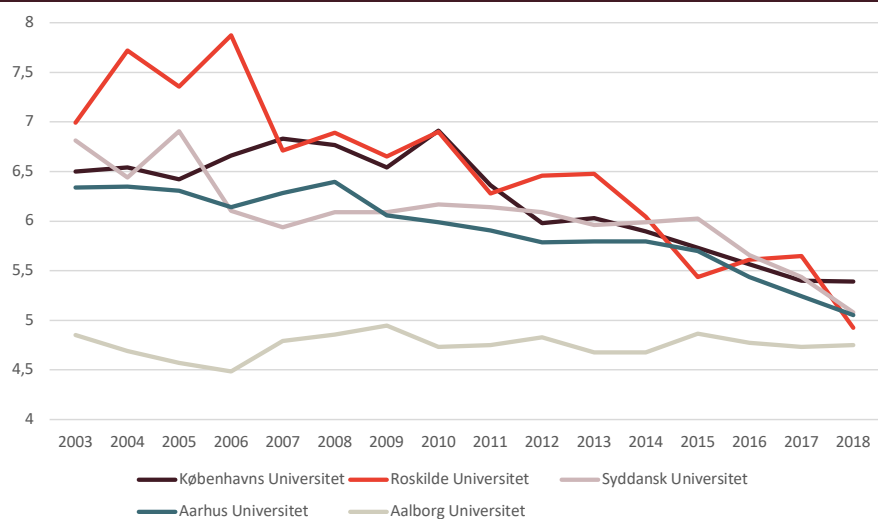
gur 14 // Antal studieår for dimittender på LVU inden for samfundsvidenskab fordelt på uddannelsesinstitution, 2003-18

Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

Anm.: Studietiden for dimittender fra LVU er opgjort som den samlede studietid for bachelor- og kandidatdelen ekskl. en eventuel periode imellem.

Figur 15 // Antal studieår for dimittender på LVU inden for naturvidenskab fordelt på uddannelsesinstitution, 2003-18

Kilde: egne beregninger på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik.

Anm.: Studietiden for dimittender fra LVU er opgjort som den samlede studietid for bachelor- og kandidatdelen ekskl. en eventuel periode imellem.

Tænk tanken DEA
Fiolstræde 44
1171 København K
www.dea.nu